

Gül Ve Bülbül

– İbrahim COŞAR · 11 Temmuz 2024

GÜL VE BÜLBÜL

Dilini kırbaç bilip de bülbüle korkak diyen güç,
Bülbülün sessiz kalması sanma korkaklığındandır.
Senin yorgun yüreğine gül dikenini battı mı hiç?
Ağlayıp sızlanmaması onun erkekliğindedir.

Aşkın yolu bir yanardağ düştüğünde boğulursun
Karşılıksız bir sevdanın karşısında dağılırsın
Zaman öldürdükçe aşkı bütün suçlu sen olursun
Boşa çırpınıp durması yolun çökeklindedir

Ne ders alır ne söz dinler güle âşık olan bülbül
Sanırlar ki âşık olmak bülbüle verilmiş ödül
Büyüsüne kapılırsın baharda gonca iken gül
Renkten renge değişmesi gülün köçekliğindedir

Kalemim hiç pişman değil hak edeni övdüğünden
Yaşadığı aşk adına yüreğini eğdiğinden
Seven yürek yıllar yılı vazgeçmezse sevdiğinden
Ne güldendir ne bülbülden, kalbin köpekliğindedir

Coşari aşk denen yolda yalnız başına giderken
Yarını olmayan aşkın sancısında ben derken
Batan dikenin acısı hala yüreğinde varken
Bülbülün bu korkaklığı gülün ürkekliğindedir

06.07.2024/Samsun

İbrahim COŞAR